Vojtěch Kučera

O vábení

Co to svítí? Co to blikne?
Nikdo před tím neunikne.
Telefon vydá tón,
hraje jako gramofon.
Monitor, ač ne tvor,
vábí tě až za obzor.
Svítí pračka, topení,
i trouba na znamení
přehlasitě pípne.
Víš co? Tak je vypnem!

Dagmar Urbánková

Nejdřív

nejdřív byl most
až potom řeka
nejdřív tvé ucho
potom tvůj hlas
nejdřív byl hřeben
potom vlas

nejdřív byla středa
potom číslo tři
nejdřív byla malina
potom červená
nejdřív byl věšák
potom plášť

nejdřív byl řidič
potom bus
nejdřív tvé šaty
potom vkus
nejdřív jsi byl ty
potom já
nejdřív oba dva

František Petrák

V obchodě

Přišel vrabec do obchodu
v policejním doprovodu.
Je to pravda, že tu byl?
A že něco odcizil?

Ptá se strážník obchodníka,
ptá se přísně na viníka.
Kdepak, kdepak, ten je náš,
jmenuje se Tadeáš.

Ten tu dělá denně s náma
A živí se vánočkama
Zobe zbytky v noci ve dne,
chce to velkou námahu.
Ráno, večer, odpoledne,
čistí nám tu podlahu.

Ondřej Hanus

Poštolácká pohádka

Objevil pan králíček
před svým hnízdem balíček.

Krčí se tam v smrčí, trčí,
pan králíček do něj strčí,

dumá, hloubá, oč se jedná…
vždyť on si nic neobjednal!

Pak mu dojde, oč tu kráčí:
může za to pošta ptačí!

Kdysi, za poštmistra vrabce,
šlo na poště všechno hladce.

Po kavce však za krkavce
poštmistr se změnil v dravce.

Dnes vše řídí poštolky,
od pohlednic po kolky.

„Prach a brky, zase si
poštolák splet adresy!“

Vzlétl, minul rodný kořen,
přes mýtinu slétl k noře

a tam zvolá zpěvným hlasem:
„Pane králík, jsem tu zase!“

Daniela Vodáčková

Domácí mineralogie

Máme doma prapodivný krystal.
První byl hadr, ten jeho dno vystlal,
na něm jsou džíny a jedna bota,
ručníček z Číny a v něm se motá

kousíček mýdla i nudle z nosu.
Na něm skořápka od kokosu.
Osmistěn je to, nebo spíš drúza.
Bordel tu vzniká jak nerost. Hrůza

to uklízet. Věcí tam uvízlo mnohem více.
V džínech spí kelímek od hořčice,
brýle zas osleply pod košilí.
Papíry, notesy, zbytek jmelí,

dopis, co zaboha nemůžu najít,
je trochu zmuchlaný, posléze zalit
červeným sirupem proti kašli.
Aspoň že krystal to u nás krášlí.

Ewald Murrer

Pan Josef má pod čepicí

Pan Josef má na hlavě máslo,
nosí ho místo klobouku.
No proč by nenosil, když ho to baví,
jen ať nechodí na slunce.

Pan Josef má v botách slámu,
je mu to příjemné.
No proč by nebylo,
jen ať si dá pozor na králíky.

Pan Josef vozí dříví do lesa,
prý ho tam není nikdy dost.
No proč by nevozil, když mu to stojí za to.

Pan Josef dělá z komárů velbloudy,
natáhne je, nafoukne, na záda posadí jim beduína.
No proč by nedělal, to je jeho věc.

Pan Josef má pod čepicí:
má tam brouky,
má tam nafoukáno...

Marta Veselá Jirousová

Zlá dáma

„Proč jdeme na dámy
nikoli na pány, teto?“
„Abychom tam zlého
pána nepotkali.“
„A co když potkáme dámu zlou?“
„To ani neříkej, nebo mě odnesou.“

„Co dělá zlá dáma?“

„Ukradne ti propisku
i když seš jí nablízku.
Převrhne ti autobus
pěšky pak jdeš velký kus.
Promění tě v zástěru!
Rozrýpe ti záděru!
Strhne všechny záclony
a směje se tátovi.
Hezké věci shodí na zem
a chová se jako blázen.“

„Tak tu nechci potkat, teto.“
„Tak buď zticha, ty popleto.
Zlá dáma se bojí ticha
když je ticho, sotva dýchá.
Když jsme tiší jako myšky
zlá dáma se změní v šišky.

Šišky dáme na polici
rozhlédnem se po krabici
a zlou dámu dáme spát.

Pak si budem tiše hrát.“

Pavel Novotný

Menuju se Zdeněk

menuju se Zdeněk
a mám velkou
vodklápěcí hlavu
menuju se Zdeněk
a všechno sežeru

nasypu tam všechno
piškoty a sušenky
a křížaly a vořechy
a kolínka a brambory
a knedlíky a noky
a balíky mouky
a cukr sůl a granule
a všemožný bobule

menuju se Zdeněk
a mám velkou
vodklápěcí hlavu
menuju se Zdeněk
a všechno sežeru

nasypu tam všechno
kamení a dřevo
a hlínu a trávu
a větve a železo
a umělou hmotu
a balíky papíru
a vomlácený nádobí
a kožichy a hadry

menuju se Zdeněk
a mám velkou
vodklápěcí hlavu
menuju se Zdeněk
a všechno sežeru

nasypu tam všechno
paneláky auta
a autobusy vlaky
a mosty a silnice
a města hory moře
a oceány pevniny
a potom pudu domu
a doma si lehnu

Pokračování básně na další straně →

menuju se Zdeněk

a mám velkou

vodklápěcí hlavu

a sežeru sám sebe

sám sebe sežeru

a teďka vám zahraju na trubku!

(Zdeněk žere trubku)

Ediční poznámka

Dramaturgyní letošního poetického klání je básnířka, spisovatelka a redaktorka Tereza Marianová, jejíž báseň zvítězila v loňském ročníku.

Báseň Daniely Vodáčkové Domácí mineralogie a báseň Pavla Novotného Menuju se Zdeněk vyšly v antologii současné poezie pro děti *Už žádný verše o zvířátkách*, kterou pro nakladatelství Pikola připravili Olga Stehlíková a Petr Gojda. Báseň Vojtěcha Kučery O vábení chystá k vydání nakladatelství Větrné mlýny ve sbírce *Říkání a povídánky*. Básně Ewalda Murrera Pan Josef má pod čepicí, Marty Veselé Jirousové Zlá dáma, Ondřeje Hanuse Poštolácká pohádka, Dagmar Urbánkové Nejdřív a Františka Petráka V obchodě zatím nebyly publikovány.